

RÅDETS DIREKTIV 2013/43/EU

av den 22 juli 2013

om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller en frivillig och tillfällig tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av vissa varor och tjänster som är känsliga för bedrägeri

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-téns yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Enligt rådets direktiv 2006/112/EG ⁽³⁾ ska mervärdesskatt betalas av den beskattningsbara person som genomför transaktioner som innebär en beskattningsbar leverans av varor eller beskattningsbart tillhandahållande av tjänster. För gränsöverskridande transaktioner och för vissa inhemska högrisksektorer föreskrivs det dock att skyldig-heten att betala mervärdesskatt får överföras till den per-son åt vilken leveranserna eller tillhandahållandet görs (förfarandet för omvänd betalningsskyldighet).
- (2) Eftersom mervärdesskattebedrägeri är en allvarlig före-teelse, bör medlemsstaterna få möjlighet att tillfälligt till-lämpa ett förfarande där skyldigheten att betala mervär-deskatt avseende leveranser eller tillhandahållande av vissa kategorier av varor och tjänster läggs över på den person åt vilken den beskattningsbara leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster görs, inbegripet om dessa kategorier varken förtecknas i artikel 199 i direktiv 2006/112/EG eller omfattas av särskilda avvikelser som beviljats medlemsstaterna.
- (3) Kommissionen lade därför 2009 fram ett förslag med en förteckning över ett antal varor och tjänster på vilka förfarandet för omvänd betalningsskyldighet tillfälligt skulle kunna tillämpas. Rådet valde att dela upp förslaget och antog rådets direktiv 2010/23/EU ⁽⁴⁾, som dock en-dast gäller utsläppsrätter för växthusgaser, eftersom be-

drägeriläget inom denna sektor krävde en omedelbar re-aktion. Samtidigt gjorde rådet ett politiskt åtagande om att fortsätta med förhandlingarna om den kvarvarande delen av kommissionens förslag.

- (4) Sedan dess har bedrägerier förekommit inom andra sek-torer och nya varor och tjänster bör därför läggas till i den kvarvarande delen av kommissionens förslag vad gäller den på förhand fastställda förteckningen över varor och tjänster på vilka förfarandet för omvänd betalnings-skyldighet kan tillämpas. Framför allt har bedrägerier fö-rekommit i fråga om gas- och elleveranser, tillhandahål-lande av telekommunikationstjänster och leverans av spelkonsoler, pekdatorer, bärbara datorer, spannmål, in-dustrigrödor, inklusive oljeväxtfrön och sockerbetor, samt råmetaller och metallhalvfabrikat, inklusive ädelmetaller.
- (5) Införandet av förfarandet för omvänd betalningsskyldig-het endast för dessa varor och tjänster, som enligt aktu-ella erfarenheter är särskilt känsliga för bedrägeri, i stället för att det tillämpas generellt, bör inte inverka negativt på mervärdesskattesystemets grundläggande principer, som principen om att varje aktör i kedjan betalar en del av mervärdesskatten.
- (6) Den på förhand fastställda förteckning som medlemssta-terna kan välja från bör begränsas till leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som enligt aktuella erfarenheter är särskilt känsliga för bedrägeri.
- (7) Vid tillämpning av förfarandet för omvänd betalnings-skyldighet har medlemsstaterna möjlighet att fastställa villkoren för tillämpning av omvänd betalningsskyldighet, inklusive fastställande av tröskelvärden, för vilka katego-rier leverantörer eller mottagare som förfarandet ska till-lämpas och partiell tillämpning av förfarandet inom vissa kategorier.
- (8) Eftersom ett förfarande för omvänd betalningsskyldighet är en tillfällig åtgärd i väntan på långsiktigare lagstift-ningslösningar, så att mervärdesskattesystemet får större motståndskraft mot mervärdesskattebedrägerier, bör förfarandet för omvänd betalningsskyldighet som föreskrivs i artikel 199a i direktiv 2006/112/EG enbart tillämpas under en begränsad period.
- (9) För att det ska säkerställas att förfarandet för omvänd betalningsskyldighet kan tillämpas under tillräckligt lång tid för att bli effektivt och det därefter ska finnas möj-lighet till en utvärdering måste den nuvarande tids-begränsningen till den 30 juni 2015 förlängas. På samma sätt bör datumet för utvärderingsperioden och slutdatu-met för den period under vilken en förändring av bedrä-gerier måste rapporteras senareläggas.

⁽¹⁾ EUT C 341E, 16.12.2010, s. 81.

⁽²⁾ EUT C 339, 14.12.2010, s. 41.

⁽³⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2010/23/EU av den 16 mars 2010 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt beträffande frivillig och tillfällig tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av vissa tjänster som är känsliga för bedrägeri (EUT L 72, 20.3.2010, s. 1).

(10) För att alla medlemsstater ska få möjlighet att tillämpa förfarandet för omvänd betalningsskyldighet är det nödvändigt med en specifik ändring av direktiv 2006/112/EG.

(11) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden, nämligen att komma till rätta med mervärdesskattebedrägerier genom tillfälliga åtgärder som avviker från gällande unionsregler, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och de därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet.

(12) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 193 ska hänvisningen till "artiklarna 194–199" ersättas med en hänvisning till "artiklarna 194–199b".

2. Artikel 199a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första meningen ersättas med följande:

"Medlemsstaterna får, till och med den 31 december 2018 och under minst två år, för följande tillhandahållanden föreskriva att den betalningsskyldiga personen ska vara den beskattningsbara person åt vilken tillhandahållandena görs:"

b) I punkt 1 ska följande led läggas till:

"c) Leveranser av mobiltelefoner, i meningen apparater som har tillverkats eller anpassats för användning i förening med ett auktoriserat nät och som drivs på särskilt angivna frekvenser, oberoende av om de har någon annan användning eller inte.

d) Leveranser av integrerade kretsanordningar, exempelvis mikroprocessorer och centralenheter i stadiet före integrering i slutanvändningsprodukter.

e) Leveranser av gas och elektricitet till en beskattningsbar återförsäljare enligt definitionen i artikel 38.2.

f) Tillhandahållanden av certifikat för gas och elektricitet.

g) Tillhandahållanden av telekommunikationstjänster enligt definitionen i artikel 24.2.

h) Leveranser av spelkonsoler, pektdatorer och bärbara datorer.

i) Leveranser av spannmål och industrigrödor, inklusive oljeväxtfrön och sockerbetor, som i oförändrat skick vanligtvis inte är avsedda för slutkonsumtion.

j) Leveranser av råmetaller och metallhalvfabrikat, inklusive ädelmetaller, som annars inte omfattas av artikel 199.1 d, de särskilda ordningarna för begagnade varor, konstverk, samlarföremål och antikviteter enligt artiklarna 311–343 eller den särskilda ordningen för investeringsguld enligt artiklarna 344–356."

c) Följande punkter ska införas:

"1a. Medlemsstaterna får fastställa villkoren för tillämpningen av det förfarande som fastställs i punkt 1.

1b. Tillämpningen av det förfarande som fastställs i punkt 1 på leverans av de varor eller tillhandahållandet av de tjänster förtecknade i punkt 1 c–j är beroende av införandet av lämpliga och effektiva rapporteringsskyldigheter för de beskattningsbara personer som levererar de varor eller tillhandahåller de tjänster för vilka det förfarande som fastställs i punkt 1 är tillämpligt."

d) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Medlemsstaterna ska informera mervärdesskattekommittén om tillämpningen av det förfarande som anges i punkt 1 innan förfarandet införs och lämna mervärdesskattekommittén information om följande:

a) Tillämpningsområdet för den åtgärd varigenom förfarandet tillämpas, tillsammans med bedrägeriets typ och särdrag, och en ingående beskrivning av kompletterande åtgärder, inklusive rapporteringskrav för beskattningsbara personer och kontrollåtgärder.

b) Vilka åtgärder som har vidtagits för att informera de berörda beskattningsbara personerna om införandet av tillämpningen av förfarandet.

c) Utvärderingskriterier för att göra det möjligt att jämföra bedrägerier när det gäller varor och tjänster förtecknade i punkt 1 före och efter tillämpningen av förfarandet, bedrägerier när det gäller andra varor och tjänster före och efter tillämpningen av förfarandet och eventuella ökningar av andra typer av bedrägerier före och efter tillämpningen av förfarandet.

d) Vilket datum åtgärden för tillämpning av förfarandet inleds och vilken period som ska omfattas."

- e) I punkt 3 första stycket ska första meningen ersättas med följande:

”Medlemsstater som tillämpar förfarandet i punkt 1 ska på grundval av utvärderingskriterierna i punkt 2 c lämna en rapport till kommissionen senast den 30 juni 2017.”

- f) I punkt 3 andra stycket ska led a ersättas med följande:

”a) effekterna på bedrägerier när det gäller leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som omfattas av åtgärden,”

- g) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Varje medlemsstat som har upptäckt någon förändring i utvecklingen av bedrägerierna på sitt territorium med avseende på de varor eller tjänster som förtecknas i punkt 1, från den dag då denna artikel träder i kraft avseende sådana varor och tjänster, ska senast den 30 juni 2017 lämna en rapport till kommissionen om detta.

5. Före den 1 juli 2018 ska kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en allmän utvärderingsrapport om effekterna av mekanismen i punkt 1 på bedrägeribekämpning.”

Artikel 2

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 3

Detta direktiv ska tillämpas till och med den 31 december 2018.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 22 juli 2013.

På rådets vägnar
C. ASHTON
Ordförande